

aperuit, ut viderentur? quas virtutes non docuit, A
 ut eligantur? Umbra legalium quis ed clarior? my-
 fterica scripturarum, quis certius? fidei dogmata,
 quis evidentius detexit, referavit, confirmavit?
 Quot hæreses dissipavit? *Omnipotentis Dei provi-*
dentia factum est, ait Pius Quintus, *ut Angelici*
doctoris vi & veritate doctrina, ex eo tempore quo
caelestibus civibus adscriptus fuit, multa qua deinceps
exorta sunt hæreses, confusa & convulsa dissipa-
rentur: Quod & ante saepe, & liquido nuper in sa-
cris Tridentini Concilij decretis apparuit. Nam us
Joannes Burgenfis loquuntur, nulla ab eius felici trans-
situ Concilia sine Sancto doctore celebrata sunt: ut
enim de cæteris sileam, quod audimus, quod videri-
mus, quod manibus nostris contræctamus, quidni
aperta voce ad ejus laudem referunt: vestra comissa
pendentiæ. Ex plurimo, eoque honorabili doctorum
cætu quotusquisque consultor accedat, qui Divi Tho-
mae auctoritate veluti splendente gemma suam sen-
tentiam non exornet? Ita Burgenfis. Atque hæc
 causa est cur sicut pueri ferulam, † ita hæretici
 Thomam ejusve doctrinam oderunt. Tollantur,
 ait quidam, è medio scripta Thomæ, cum omni-
 bus alijs doctoribus certamen subire non recusa-
 bo.

Oratio,
 ac Pa-
 tres
 Conc.
 Trid.

† Ga-
 briel, ep.
 Clodi
 apud
 Niumun
 3. p.
 Apud
 Alva-
 rez.

O doctor sancte, magnum olim Dominica-
 norum, nunc totius Ecclesie decus, in orbe cele-
 braris: Catholici te conditorem antiquæ rursùm
 fidei venerantur atque suspiciunt; & quod signum
 majoris gloriæ est, omnes hæretici detestantur, ut
 quem gladijs nequeunt, voto interficiant. Os
 tuum sicut aqua vivæ, & venam fontis æterni
 meritò dixerim, quia fons aquæ salientis in vi-
 tam æternam Christus effectus est; hauriens au-
 tem tu aquam in gaudio de fontibus salvatoris, im-
 pletus es quasi flumen sapientiæ, & ubertate tui
 fluminis inebriare terram nostram non desinis. O
 lucerna dignè super candelabrum Ecclesie posita,
 quæ late Catholicis urbibus de septiformi lychno
 oleo lætitiæ redundante, lumen effundens, densas
 licet hæreticorum caliginis disceris, & lucem re-
 vertis à confusione tenebrarum splendore sermonis
 purissimi enubilas! O verè sal terræ quo præcor-
 dia nostra, nec sæculi vanescant errore, condiuntur
 l O lux mundi quæ ad justitiam multos eru-
 diens, fulgebis in perpetuas æteritates! Quasi
 stella matutina in medio nebulae, & quasi luna
 plena in diebus suis, & quasi sol refulgens, sic
 fulges in templo Dei. Memoria tua in compositione
 odoris facta opus pigmentarij, in omni ore
 quasi mel indolebitur, & ut musica in convivio
 vini.

Ecce qui olim bos, & mutus bos dicebatur, ejus
 voci dedit Deus vocem virtutis: & sono doctrinæ
 ejus replet orbem terrarum.

Quatuor animalium Ezechieli ostensorum il-
 lud quod faciem bovis habebat cap. 1. habet faci- E
 em Cherub cap. 10.: quid Cherub, nisi pleni-
 tudo scientiæ? Thomas qui olim bovis instar,
 mutus & ignarus æstimabatur: nunc à plenitudine
 scientiæ Cherub, à vitæ puritate, à doctrinæ
 subtilitate, ab eruditionis perspicuitate Angeli-
 cus est & prædicatur. Collaudent ergo multi sapi-
 entiam ejus, & laudem ejus enuntiet Ecclesia.
 Laudemus illos devotos oculos qui pissimis fletibus
 in sacrosanctam Eucharistiam ferebantur: il-
 las mundiffimas manus, quæ dominici corporis
 hostiam salutarem pro peccatoribus quotidie of-
 ferebant, quæ sine ira & disceptatione in oratione

levabantur in cælum, quæ infirmis multa benefi-
 cia præstitisse, & signis varijs effuluisse noscun-
 tur, quæ sacris litteris explicandis, theologis
 difficultatibus enodandis, libris salutaribus con-
 scribendis indefesso labore vacarunt: Illos quoque
 speciosos gressus Evangelizantis pacem, Evange-
 lizantis bona; illos pedes, qui non ad malum cu-
 rruerunt, sed calcæati fuerunt in preparatione
 Evangelij: Sancta denique labia sacerdotis quæ
 custodiebant scientiam: os justus, quod meditaba-
 tur sapientiam: & linguam ejus quæ judicium lo-
 quens, imò & misericordiam multis solebat m-
 deri languoribus animarum (lingua enim sapien-
 tum sanctus est, ait sapiens Proverb. 12.) quæque
 velut calamus scribæ velociter scribentis enaravit
 justitiam & veritatem. Et quid adhuc dicam? De-
 ficiat enim me tempus enarrantem de Judæis ab eo
 conversis, de Archiepiscopatu Neapolitano per
 Clem. 4. de alijs honoribus per Urban. 4. obla-
 tis, sed recufatis: de ecclasijs, tum in Ludovici
 Galliarum Regis, tum in Legati Cardinalis
 Tuscæ menta habitis: de miraculis quibus vi-
 vus & mortuus floruit: de Cometâ, quæ paucis
 ante felicem ejus transitum diebus apparuit, & eo
 moriente disparuit. Sed præcipuum est, ut quem
 solemnè veneratione prosequimur, etiam simili con-
 versatione sequamur: Ab eis enim sanctorum in ve-
 nitate festiva gaudia celebrantur, qui ipsorum exem-
 pla sequuntur ait Aug. Accendamus ergo ad agen-
 da quæ docuit, præsertim cum certi sumus cum
 non aliter docuisse quam fecerit; votisque ardentibus
 deprecemur, ut possimus, & quæ docuit intel-
 lectu concipere; & quæ egit imitatione com-
 plere. Dixi.

Habita in templo PP. Prædicatorum Dunco 7.
 Martij anno 1613.

ORATIO V.

Quicquid nobis præcipitur, hoc ipsum ut im-
 pleamus, à Deo accipimus.

Proxima festivitas toto venerabilis or-
 be, quam in Apostolos descendens
 Spiritus sanctus consecravit; ut aliqua
 de Spiritus post legem dati necessitate
 verba facerem, animum impulit. Cum enim
 idem ille quinquagesimo post resurrectionem die,
 Spiritum sanctum miserit, qui Hebræo quon-
 dam populo, quinquagesimo post agni immola-
 tionem die, legem dederat; manifestissimè de-
 claratum & seriò voluit animis nostris impressum,
 gratiam prænunciatam fuisse per legem, sed legem
 impletam esse per gratiam. Quid enim lex
 quinquagesimo die lata prodesset, si gratia Spi-
 ritus quinquagesimo die missi deesset? Doctrina
 quippè illa quæ mandatum accepterant, littera erat
 occidens, cum non adesset Spiritus vivificans;
 jubere tantum noverat, non poterat adjuvare.
 In tabulis lapideis Forinsecus posita nec vivifica-
 bat, nec à lege peccati & mortis liberabat. Lex
 enim sine gratia facit abundare delictum, & litera
 sine spiritu occidit. Quid ergo dicemus? Lex
 peccatum est! Absit. Sed peccatum non cognosce-
 mus, nisi per legem. Quare posita est! ut facere
 iusta conati, & in nostra infirmitate sub lege fatiga-
 ti, adiutorium gratia poscere noverimus. Prop-
 terea enim mandata sua mandavit custodiri nimis, plerumque.

Serm.
 47. de
 sanct.

Quare
 præcep-
 tum, &
 ab ipso
 gratia
 non po-
 test im-
 pleri.